Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) Judecător Martînenco Veaceslav
Dosarul nr. 3r-7/26
2-25169595-02-3r-15012026

D E C I Z I E

26 februarie 2026 municipiul Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de Zavulan Sergiu prin intermediul reprezentantului său, avocatul Fetescu Andrian împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 23 decembrie 2025, adoptată la acțiunea în contencios administrativ depusă de Zavulan Sergiu împotriva Inspectoratului de Poliție Centru cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:
La 5 decembrie 2025, Zavulan Sergiu a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului de Poliție Centru, solicitând anularea ordinului de restricție de urgență nr. 18973 din 02.12.2025 și obligarea Inspectoratului de Poliție Centru să radieze informația aferentă din registrul ordinelor de restricție.

Soluția instanței de fond:
Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 23 decembrie 2025, în temeiul prevederilor art. 207 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ depusă de Zavulan Sergiu împotriva Inspectoratului de Poliție Centru cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

S-a explicat titularului acțiunii că declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la art.207 alin.(2) lit. f)-h) Cod administrativ nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul față de soluția primei instanțe, la 26 decembrie 2025, Zavulan Sergiu prin intermediul reprezentantului său, avocatul Fetescu Andrian a declarat recurs, solicitând anularea încheierii Judecătoriei C Chișinău (sediul Râșcani) din 23 decembrie 2025, cu restituirea cauzei în prima instanță pentru examinarea acțiunii în fond.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a indicat că, la 5.12.2025, a depus cerere de chemare în judecată prin care a contestat ordinul de restricție de urgență nr. 18973 din 02.12.2025, emis de Inspectoratul de Poliție Centru, solicitând anularea actului administrativ individual defavorabil și radierea informației aferente din registrele de evidență.

Prin încheierea din 9.12.2025, instanța de fond a solicitat indicarea respectării procedurii prealabile, apreciind că lipsa acesteia constituie un neajuns al cererii. În termenul acordat, reclamantul a depus explicații motivate și argumentate juridic, demonstrând că în materia ordinelor de restricție de urgență legea nu prevede obligativitatea procedurii prealabile și că aceasta nu poate fi impusă prin interpretare extensivă.

Cu toate acestea, prin încheierea din 23.12.2025, instanța de fond a declarat acțiunea inadmisibilă, apreciind că neajunsurile nu au fost înlăturate și că legea specială nu ar exclude procedura prealabilă. Recurentul a susținut că această concluzie este rezultatul unei aplicări mecanice a art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, fără a analiza caracterul special al reglementării incidente, încălcând astfel principiul fundamental lex specialis derogat legi generali.

În mod expres, recurentul a invocat art. 12^1 alin. (4) din Legea nr. 45/2007, care prevede că „agresorul are dreptul să conteste ordinul de restricție de urgență în instanța de judecată în condițiile contenciosului administrativ”.

În opinia sa, această normă consacră un acces direct la instanță, fără instituirea unei obligații de sesizare prealabilă a autorității emitente. Sintagma „în condițiile contenciosului administrativ” nu poate fi interpretată ca impunând implicit procedura prealabilă, ci reprezintă doar o trimitere la cadrul procesual aplicabil. O interpretare contrară ar echivala cu o adăugare la lege, inadmisibilă într-un stat de drept.

Totodată, recurentul a subliniat că art. 208 alin. (1) din Codul administrativ însuși prevede că procedura prealabilă se aplică „cu excepțiile prevăzute de lege”, iar în speță există o asemenea excepție rezultată din legea specială și din natura actului contestat. Ordinul de restricție de urgență este un act administrativ cu efect imediat, care produce consecințe grave asupra drepturilor fundamentale ale persoanei vizate, inclusiv asupra libertății de circulație, vieții private și domiciliului. Tocmai datorită

caracterului intruziv și urgent al măsurii, legiuitorul a instituit un mecanism rapid și direct de control judiciar, fără etape administrative suplimentare. Impunerea unei proceduri prealabile ar goli de conținut acest mecanism, ar tergiversa examinarea cauzei și ar menține în vigoare un act profund intruziv fără un control judecătoresc efectiv.

Un alt argument al recursului vizează aprecierea eronată a instanței potrivit căreia reclamantul nu ar fi înlăturat neajunsurile indicate. Recurentul a demonstrat că a depus în termen explicații detaliate, argumentate juridic și întemeiate pe dispozițiile legale aplicabile, iar refuzul intentării procesului pe motivul inexistenței dovezii unei proceduri pe care legea nu o impune echivalează cu sancționarea exercitării corecte a dreptului la apărare și cu transformarea procedurii de admisibilitate într-un filtru arbitrar, lipsit de suport legal.

Consideră că la caz nu se află în fața unei cereri incomplete sau neconforme, ci în fața unui dezacord juridic privind interpretarea normelor aplicabile, dezacord care nu poate fi soluționat prin declararea inadmisibilității, ci doar prin examinarea fondului cauzei. Procedura de verificare a admisibilității nu poate fi utilizată ca instrument de soluționare anticipată a unor chestiuni complexe de drept.

Recurentul a susținut că, prin soluția pronunțată, instanța de fond a încălcat principiul proporționalității, principiul securității juridice și dreptul la un proces echitabil, afectând în mod grav dreptul la demnitate al persoanei vizate de ordinul de restricție. S-a subliniat că măsura aplicată are consecințe extrem de severe: îndepărtarea forțată de familie, stigmatizarea ca agresor, restrângerea contactului cu copiii și afectarea vieții cotidiene, fără ca legalitatea actului să fi fost analizată în fond de o instanță.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere asupra recursului depus în prezenta cauză, însă pînă la data examinării cererii de recurs, partea intimată nu a depus referință asupra acesteia.

Admisibilitatea recursului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 15 ianuarie 2026, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza de contencios administrativ a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Ghedrovici Nicolae.

Conform art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute*

de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva".

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul*".

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

Cu întâietate, Completul judiciar stabilește că Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) a emis încheierea recurată la 23 decembrie 2025, iar recursul a fost depus la 26 decembrie 2025 (f.d. 41-44). Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră recursul declarat de Zavulan Sergiu, ca fiind depus în termenul prevăzut de lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care partea recurentă își întemeiază pretențiile.

Totodată, se atestă că, recurentul a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei, în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de Zavulan Sergiu.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, „*instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces*".

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că recursul declarat de Zavulan Sergiu prin

intermediul reprezentantului său, avocatul Fetescu Andrian este întemeiat și urmează a fi admis, cu anularea încheierii contestate, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: anulează încheierea şi adoptă o nouă încheiere*".

Alineatul (3) al aceluiași articol, prescrie că „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*".

Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, Completul de judecată constată că, la 2 decembrie 2025, de către Inspectoratul de Poliție Centru a fost emis de către Inspectoratul de Poliție Centru al Direcției de Poliție ***** a fost emis Ordinul de restricție de urgență nr.18973, prin care s-a dispus:

1. Obligarea cet. Zavulan Sergiu să părăsească imediat locuința comună, unde domiciliază împreună cu victima/victimele și să nu revină în această locuință pe perioada de acțiune a ordinului de restricție de urgență;

2. Se interzice lui Zavulan Sergiu, în perioada de acțiune a ordinului de restricție de urgență:

- contactul vizual și orice alt contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu Zavulan Doina;

- să se apropie de anumite locuri : locul de muncă, de studii, alte locuri determinate pe care victima/victimele le frecventează;

- să păstreze și să poarte armă.

3. Măsurile de restricție stabilite în pct.2 se aplică pentru un termen de 10 zile, începînd cu ziua de 2.12.2025,ora 10:30, până la ziua de 11.12.2025, ora 10:30;

4. Ordinul de restricție de urgență se pune în executare imediat;

5. Ordinul de restricție de urgență poate fi contestat în instanța de judecată în condițiile de contencios administrativ;

6. Depunerea cererii de contestare a ordinului de restricție de urgență, nu suspendă acțiunea acestuia;

7. Ordinul de restricție de urgență este alcătuit în două exemplare, unul dintre care este înmînat lui Zavulan Sergiu, contra semnătură (f.d.15-16).

Nefiind de acord cu actul emis, la 5 decembrie 2025, Zavulan Sergiu a depus acțiune în contencios administrativ către Inspectoratul de poliție Centru al Direcției de Poliție ***** privind anularea ordinului de restricție de urgență nr. 18973 din 02.12.2025 emis în privința lui Zavulan Setgiu și obligarea Inspectoratului de Poliție Centru să radieze informația aferentă din registrul ordinelor de restricție.

Prin încheierea Judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), Veaceslav Martînenco, emisă la 9 decembrie 2025, s-a acordat titularului acțiunii un termen rezonabil de 10 zile, din data recepționării respectivei încheieri, pentru a prezenta datele despre respectarea procedurii prealabile: copia actului administrativ contestat și copia deciziei cu privire la cererea prealabilă.

La data de 11 decembrie 2025, avocatul Fetescu Andrian a depus o cerere prin care a menționat că dispozițiile art. 208 Cod administrativ privind procedura prealabilă nu sunt aplicabile în cazul contestării ordinelor de restricție de urgență, iar art. 211 lit. h) Cod administrativ nu poate opera în lipsa unei obligații legale de a formula cerere prealabilă.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 23 decembrie 2025, în temeiul prevederilor art. 207 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ depusă de Zavulan Sergiu împotriva Inspectoratului de Poliție Centru cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

Pentru a dispune astfel, prima instanță, în esență, a reţinut că: *„Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie nr. 45-XVI din 01.03.2007, nu reglementează o modalitate distinctă de contestarea a actelor administrative individuale emise de autoritatea pârâtă şi nu exclud procedura prealabilă de verificare a legalității actelor administrative emise de Organele de poliție.*

Or, sintagma prevăzută la art. 121 alin.(4) al Legii nr. 45-XVI din 01.03.2007 – „Agresorul are dreptul să conteste ordinul de restricție de urgență în instanţa de judecată în condiţiile contenciosului administrativ”, nu exclude efectuarea verificării legalității actului administrativ contestat în procedură administrativă prealabilă, ci dimpotrivă impune desfășurarea acesteia.

Din prevederile legale enunțate rezultă că la exercitarea acțiunii în contencios administrativ, legea specială a instituit o procedură administrativă obligatorie (dacă legea nu dispune altfel, iar la caz legea în concret nu scutește reclamantul în asemenea situații de necesitatea parcurgerii procedurii prealabile), prealabilă sesizării instanței”.

Prin urmare, la declararea inadmisibilității acțiunii, instanța a reținut prevederile art.207 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ.

Instanța de recurs apreciază ca neîntemeiată soluția instanței de fond, iar în acest sens reține că, conform art. 53 alin.(1) din Constituție, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Potrivt art. 20 Cod administrativ, *dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.*

În virtutea prevederilor art.39 Cod administrativ, *(1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin*

nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Art.189 alin.(1) Cod administrativ prevede că, *orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.*

În conformitate cu art. 206 alin.(1) lit.a Cod Administrativ, *o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare).*

Potrivit art. 207 Cod administrativ, *(1) Instanţa verifică din oficiu dacă sînt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. (2) Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd:*

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerinţelor prevăzute la art.211 alin.(1) şi (2) şi art.212 alin.(1) şi reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Conform art. 208 alin.(1), Cod administrativ, *până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.*

Iar art. 164 alin.(1) Cod administrativ prevede că *cererea prealabilă se depune în scris, pe suport de hârtie sau în formă de document electronic, la autoritatea publică emitentă.*

În virtutea prevederilor art.165 Cod administrativ, *(1) Cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Dacă autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului. (2) Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.*

Prevederi relevante ale Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie, nr. 45-XVI din 01.03.2007, sunt următoarele:

Articolul 12[1]. Eliberarea ordinului de restricţie de urgenţă

(1) În caz de stabilire la locul faptei, ca urmare a evaluării riscurilor, a circumstanţelor din care rezultă o bănuială rezonabilă că au fost comise acte de violenţă în familie şi/sau persistă un pericol iminent de repetare sau comitere a acţiunilor violente, organul de poliţie este obligat să dispună imediat eliberarea ordinului de restricţie de urgenţă în privinţa agresorului pentru înlăturarea situaţiei de criză şi, concomitent, întreprinde acţiunile necesare de constatare a comiterii infracţiunii de violenţă în familie.

(1[1]) Organul de poliţie are dreptul să aplice în privinţa agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună ori de a sta departe de locuinţa victimei;

b) interzicerea de a se apropia de victimă, respectând distanţa ce ar asigura securitatea acesteia şi excluzând orice contact vizual cu victima şi/sau copiii;

c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic sau prin orice alte mijloace de comunicare, cu victima şi/sau copiii;

d) interzicerea de a păstra şi purta arma.

(2) Ordinul de restricţie de urgenţă se eliberează pentru o perioadă de pînă la 10 zile şi se pune îndată în aplicare, agresorul şi victima (în cazul copiilor – reprezentantul legal al victimei) fiind informaţi despre restricţiile aplicate, drepturile şi obligaţiile care le revin şi despre răspunderea pentru neexecutarea cerinţelor ordinului de restricţie.

(4) Agresorul are dreptul să conteste ordinul de restricţie de urgenţă în instanţa de judecată în condiţiile contenciosului administrativ. *Depunerea cererii nu suspendă acţiunea ordinului de restricţie.*

Completul judiciar menționează că, potrivit art.212 alin.(1) lit. a) Cod administrativ, la cererea de chemare în judecată se anexează copia actului administrativ contestat şi copia deciziei cu privire la cererea prealabilă, **dacă legea prevede o astfel de procedură.**

Astfel, Completul specializat reține că în actul administrativ contestat este indicată eronat calea de atac, nefiind indicată concret calea de atac care urmează să fie înaintată (direct în instanța de judecată sau cu cerere prealabilă), precum și nu este indicată denumirea şi adresa autorităţii publice sau ale instanţei de judecată la care trebuie înaintată calea de atac, iar realizarea acestei căi în conformitate cu reglementările legale precitate la această etapă este deja consumată.

În condițiile concrete ale raportului juridic de contencios administrativ, redirecționarea reclamantului spre respectarea procedurii prealabile, este lipsită de sens și oportunitate.

La caz, Completul specializat reține că Ordinul de restricție de urgență nr. 18973 din 02.12.2025 are un **caracter temporar și executoriu**, măsurile dispuse la pct. 2 al acestuia fiind stabilite pentru un **termen de 10 zile**.

Având în vedere **durata extrem de scurtă a efectelor actului administrativ**, parcurgerea procedurii prealabile ar fi fost lipsită de eficiență și de finalitate practică, întrucât termenul legal de soluționare a plângerii prealabile depășește perioada de aplicare a măsurilor restrictive.

În consecință, până la obținerea unui răspuns din partea autorității emitente, actul administrativ contestat și-ar fi produs integral efectele juridice, devenind caduc sub aspect temporal.

Prin urmare, obligarea reclamantului la parcurgerea procedurii prealabile, după ce actul administrativ contestat și-a produs prin impunere obligatorie spre executare, toate efectele juridic pentru care a fost emis, în opinia Completului judiciar specializat, ar echivala cu o restrângere nejustificată a dreptului de acces la justiție, contrar principiului efectivității protecției jurisdicționale.

În condițiile prezentei spețe, instanța de recurs subliniază că, formalismele procedurale excesive urmează a fi evitate la maximum, acestea nu trebuie să devină obstacole în exercitarea drepturilor fundamentale de acces la justiție.

Or, scopul cererii prealabile este acela de a oferi autorității publice posibilitatea de a-și reexamina propriul act și, după caz, de a-l revoca sau modifica. În speță, însă, pornind de la constatarea faptului că restricțiile aplicate prin actul administrativ contestat au fost executate deja pe deplin, precum și analizând poziția exprimată în mod explicit de reprezentantul părții pîrîte prin referința depusă la dosar, rezultă fără echivoc că acesta s-a expus asupra netemeiniciei acțiunii formulate de reclamant. Astfel, redirecționarea reclamantului în condițiile speței spre respectarea procedurii prealabile, este lipsită de sens juridic și oportunitate.

Instanța de recurs subliniază că, Codul administrativ a fost elaborat ca o legislaţie prietenoasă cetăţeanului, instituind un control judecătoresc efectiv în vederea protecţiei drepturilor subiective de orice abuzuri şi excese din partea intervenţiei puterii publice. Codul administrativ are o misiune clară: construcţia autentică a statului de drept, instituţii publice eficiente şi protecţie legală, efectivă a drepturilor persoanei. Astfel, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept, (art. 3).

Astfel, conform art.23 Cod administrativ, *(1) Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente acţionează respectînd principiul egalităţii şi nediscriminării. (2) Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să trateze în mod egal persoanele aflate în situaţii similare. Orice diferenţă de tratament trebuie justificată în mod obiectiv. (3) Atît în cadrul procedurii administrative, cît şi în cadrul procedurii de contencios administrativ sau ca rezultat al acestora, nicio persoană nu poate beneficia de privilegii, nu poate fi dezavantajată, lipsită de drepturi sau scutită de obligaţii pe motiv de rasă, origini familiale, sex, limbă, cetăţenie, apartenenţă etnică, religie, convingeri politice sau ideologice, educaţie, situaţie economică, condiţie socială.*

Corespunzător, instanțele judecătorești urmează să asigure garanțiile oferite de dreptul la un proces echitabil, în așa mod încât acestea să nu îngrădească în mod disproporționat accesul liber la justiție, ci, din contra, să contribuie la eficientizarea și lărgirea acestuia.

Completul judiciar remarcă că, prin ordinul de restricție de urgență, chiar dacă este emis pentru un termen limitat de 10 zile, acesta vizează dreptul subiectiv al reclamantului - dreptul la libertate individuală, la demnitate și la viață privată și familială. Caracterul temporar al actului nu înlătură natura sa de act administrativ cu efecte juridice directe, întrucât produce consecințe imediate și restrictive asupra persoanei vizate. În perioada de valabilitate a ordinului, reclamantului i s-au impus restricții. Aceste restricții, chiar dacă sunt limitate în timp, vizează drepturi fundamentale protejate constituțional și prin convenții internaționale. În plus, ordinul poate genera consecințe juridice ulterioare, de exemplu, în cadrul altor proceduri administrative sau judiciare. Iar faptul că actul și-a încetat valabilitatea nu înseamnă că nu trebuie să existe un remediu efectiv de control de legalitate asupra acestuia.

În această ordine de idei, Completul judiciar nu poate ignora nici faptul că interesul reclamantului este legat nu doar de valabilitatea temporală a actului, ci și de efectele acestuia: sociale și juridice. Este esențial ca orice act administrativ care se pretinde că afectează drepturi și libertăți să fie supus controlului judecătoresc, indiferent de durata efectelor sale.

Completul judiciar remarcă că, controlul judiciar ex post practic este singura garanție reală de contestare în materia ordinelor de restricție. Iar, în limitarea exercitării acesteia, autoritățile publice ar putea emite astfel de ordine , prezumându-se că după expirarea termenilor restrictive acestea nu mai pot fi contestate. Or, principiul statului de drept impune ca toate actele administrative ale autorităților publice să fie supuse controlului de legalitate la cererea subiecților care ar invoca încălcarea prin acestea a unui drept sau libertate stabilită de lege. Din aceste motive, chiar și în cazul unui act administrativ cu efect de durată scurtă, interesul reclamantului de a-l contesta este unul real, efectiv și legitim.

În condițiile descrise și în contextul respectării dreptului de acces liber la justiţie, garantat de art.6 § 1 din Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, art. 20 din Constituţia Republicii Moldova şi art. 5 din Codul de procedură civilă, relevat şi în jurisprudenţa CtEDO, aplicând principiul eficienței, accesului liber în justiție, Completul judiciar specializat concluzionează că circumstanțele relatate generează anularea încheierii contestate.

Or, menţinerea acesteia, în condiţiile enunţate, nu ar constitui decât o îngrădire a posibilităţii pentru reclamant de a-şi valorifica drepturile procedurale conform normelor în vigoare, garantate atât de legislaţia naţională, cât şi de Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, precum şi îngrădirea accesului la justiţie.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. c), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de Zavulan Sergiu prin intermediul reprezentantului său, avocatul Fetescu Andrian.

Se anulează încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 23 decembrie 2025, cu restituirea cauzei în Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani), la etapa admisibilităţii acţiunii în contencios administrativ, în același complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae